

Díra v duši

Uvědomujete si, jak těžké je pro většinu mužů – s naší mentalitou, která nám velí řešit problémy a organizovat – vzdát se sebe sama? Naše psyché není moc připravena porozumět duchovní moudrosti, která spočívá v odevzdanosti. Nejde to snadno.

Odevzdanost najdeme v nějaké podobě ve všech velkých náboženstvích světa, pro muže se však nezbytnost kapitulace stává zřejmou až ve chvíli, kdy na vlastní kůži zakusí, že v jejich duši zeje veliká díra – něco, čemu nerozumějí, co neumějí vyřešit, změnit ani ovládnout.

Ti z nás v západním světě, kteří žijeme pohodlně a moc nám toho neschází, se musíme střetnout s hranicemi uvnitř sebe sama. Třebas jsme dost silní na to, aby se nám dařilo finančně či abychom vyřešili některé očividné problémy, světu uvnitř sebe však nedovedeme porozumět a nedovedeme ho ani napravit, ani ovládat. To nás učí, že schopnost odevzdat se je cosi podstatného a nezbytného. Těmito dírami v naší duši vede cesta, kudy se můžeme dostat ven a kudy Bůh může vejít dovnitř.

Kde zejí v mé duši díry? Jaké části mě samého jsou chudé, utiskované, zneužívané či zapomenuté?

Něco nového a velkého

Pro svatého Pavla bylo obrácení zkušeností, která byla vnitřní a měla vlastní autoritu. To, co se Pavel dozvěděl v den svého obrácení a pak v mnoha následujících letech, nebyly žádné učebnicové vědomosti. Pavel po svém obrácení *něco věděl*, a to jej postavilo proti židovskému establishmentu a brzy i proti Petrovi a apoštolům, když se shromáždili v Jeruzalémě. Pavel věděl něco nového a velkého – a věděl to sám za sebe.

Každý muž musí přistoupit k božské zkušenosti sám za sebe. Obrácení znamená základní změnu pozice, perspektivy i identity. Po skutečném obrácení už Bůh není kdesi venku. Člověk už nehledá Boha jako oddělenou identitu, ale hledá Boha uvnitř sebe. Tím také získává vnitřní autoritu. Obrácený muž ví, že má účast na něčem mnohem větším, než je on sám. Ví, že sám nedělá nic – ale že cosi je činěno jemu.

Jaké aspekty svého obrácení si pamatuji?